

Ebenezer Erskine

Gods duiven vliegende tot Zijn vensters

Jesaja 60 vs 8 - *Wie zijn deze, die daar komen gevlogen als een wolk, en als duiven tot haar vensters?*

In het laatste vers van het voorgaande hoofdstuk, had God een belofte gedaan, dat de Kerk op aarde zou blijven bestaan tot aan het einde van de eeuwen. "Mij aangaande, dit is Mijn verbond met hem, zegt de HEERE, Mijn Geest, die op u is, en Mijn woorden, die Ik in uw mond gelegd heb, die zullen van uw mond niet wijken, noch van de mond uws zaads, noch van de mond des zaads uws zaads, zegt de Heere, van nu aan tot in eeuwigheid toe." Hier, in het begin van dit hoofdstuk, hebben wij een belofte van de uitbreiding van de Kerk onder het Nieuwe Testament tot aan de uiterste einden van de aarde: (vers 3,4) "En de Heidenen zullen tot uw licht gaan, en koningen tot de glans, die u is opgegaan. Heft uw ogen rondom op, en ziet, alle die zijn vergaderd, zij komen tot u: uw zonen zullen van ver komen, en uw dochters zullen aan uw zijden gevoedsterd worden." Ons wordt ook medegedeeld hoe ingenomen de Kerk zal zijn met deze vermeerdering in aantal en de uitbreiding van haar landpalen.

- (1) Zij zal hierover in een verrukking van blijdschap komen: (vs 5.) "Dan zult u het zien en samenvloeien," enz.
- (2) "En uw hart zal vervaard zijn": alsof het iets ongeoorloofde was zich met de Heidenen te verenigen.
- (3) Zij zal met liefde worden verwijd, zodat zij plaats zal overlaten voor allen, die uit de Heidenen bekeerd worden.
- (4) Zij zal met verbazing en verwondering worden bevangen, zeggende: "Wie zijn deze, die daar komen gevlogen als een wolk, en als duiven tot haar vensters?"

Hier zijn vier dingen opmerkelijk.

1. Wij hebben hier een liefelijk gezicht, dat de Oud Testamentische Kerk krijgt van de staat van zaken onder het Nieuwe Testament, op de openbaring van Christus in het Evangelie onder de Heidenen. Zij ziet arme zielen, die in grote menigten tot een Zaligmaker komen gevlogen, en een liefelijker gezicht is op aarde niet te zien.
2. Aanmerkt de wijze van hun vlucht; zij *vliegen als een wolk, en als duiven*. Hierover hierna meer in het bijzonder, wanneer wij de leer behandelen.
3. Let op het voorwerp van hun vlucht: zij vliegen tot de vensters, om daar toevlucht te vinden. Evenals de vensters van de ark van Noach, waardoor de duif inging, toen zij geen plaats voor het hol haars voets kon vinden, vanwege de watervloed.
4. Let op de aangename verwondering waarin dat gezicht de Profeet van de Kerk van het Oude Testament bracht. Dit wordt te kennen gegeven door de wijze van spreken: *Wie zijn deze?* Zij wordt met verbazing bevangen op het gezicht, dat de zondaren uit de Heidenen, vervreemd van het burgerschap Israëls, en vreemdelingen van de verbonden van de belofte, tot

Christus toevloeien. Het was dan ook een deel van de grote verborgenheid van de godzaligheid, dat Christus de Heidenen gepredikt werd, en dat de Heidenen in Christus geloofden (1 Tim. 3:16).

Opmerking. Dat zondaren tot een Zaligmaker komen gevlogen is een liefelijk en verbazend gezicht. "*Wie zijn deze, die daar komen gevlogen als een wolk. en als duiven tot haar vensters?*"

Wij zullen deze leer met Gods hulp op de volgende wijze verhandelen.

- I. Een weinig spreken over dit vliegen van de zondaar tot Christus, en aantonen wat dit te kennen geeft.
- II. Verder zal ik iets spreken over de wijze van dit vliegen; "*zij vliegen als een wolk, en als duiven.*" Wat in deze overdrachtelijke spreekwijze opgesloten kan liggen.
- III. Dan zullen wij een weinig spreken over deze vensters tot welke zij vliegen.
- IV. Aantonen, dat dit een aangenaam en verbazend gezicht is, en
- V. Tenslotte het geheel toepassen.

I. Ons *eerste* punt is, dat wij een weinig zullen spreken over dit vliegen van een zondaar tot Christus, de Zaligmaker.

1° Dit vliegen veronderstelt, dat de zondaar enig geestelijk leven en gevoel gegeven is; want er kan geen vliegen zijn zonder leven. De zondaar is van nature dood in zonde, wettelijk dood, en geestelijk dood: (Ef. 2:1) "En u heeft Hij mede levendgemaakt, daar gij dood waart door de misdaden en de zonden." De Geest des levens, Die in Christus Jezus is, komt in de dode ziel, en maakt haar levend, en geeft ten minste een gevoel van haar toestand, anders kan er geen vluchten tot Christus zijn.

2° Dit vliegen veronderstelt of geeft te kennen een bevassing van, en vrees voor het gevaar van een achtervolgende vijand. De arme ziel is ertoe gebracht, dat zij het gevaar van de verbroken wet, het zwaard van de gerechtigheid, de bloedwreker, ziet, en dat doet haar, evenals de stokbewaarder, bevende uitroepen: "Lieve heren, wat moet ik doen, opdat ik zalig worde?"

3° Dit vliegen van de ziel tot Christus geeft een verzaking te kennen van het geloof van die toevluchten van de leugens, waarin zij tevoren vertrouwde. In het vliegen tot Christus verwerpt een mens zijn ledige belijdenis, zijn gewone gaven, zijn gewone genaden, zijn vorderingen in het Evangelie, zijn werken van de wet, zijn eigen heiligheid en gerechtigheid, zijn tranen en gebeden. Zijn gerechtigheid kan hem geen voordeel aanbrengen, daarom roept hij uit: (Hoséa 14:4) Assur zal ons niet behouden, wij zullen niet rijden op paarden, en tot het werk van onze handen niet meer zeggen: Gij zijt onze God; immers zal een wees bij U ontfermd worden." Waarlijk tevergeefs verwacht men het van de heuvelen en de menigte der bergen; waarlijk in de Heere onze God is Israëls heil."

4° Het sluit een ontdekking en een begrip van Christus, en van Zijn zaligheid in, zoals Hij in het Evangelie wordt voorgesteld. Een straal van Goddelijk licht schijnt in het hart, namelijk, het licht van de kennis van de heerlijkheid Gods in het aangezicht (of de persoon) van Jezus Christus"; waarbij de mens ziet, dat Hij waarlijk is, zoals het Evangelie Hem voorstelt, een weergaloos en onvergelykelijke Zaligmaker; "de man van Gods rechterhand" Psalm 80:18; "de Man, die Gods Metgezel is" (Zach. 13:7), en daarom machtig, volkomen zalig te maken degenen, die door hem tot God gaan.

5° Dit vliegen van de ziel tot Christus sluit in, dat zij Christus en de weg van de zaligheid door Christus hartelijk goedkeurt als een goddelijke ordening, die beraamd is, zowel tot Zijn eer als

tot haar veiligheid en zaligheid. O, zegt die mens; "Dit is waarlijk een getrouw woord, en aller aanneming waardig, dat Christus Jezus in de wereld gekomen is, om de zondaren zalig te maken." Ik zie, dat deze wijze van zaligmaken door de verse en levende weg in elk opzicht van de wijsheid Gods waardig is, en beraamd tot de openbaring van de heerlijkheid van Zijn heiligheid, rechtvaardigheid, soevereiniteit, getrouwheid, en elke andere eigenschap van God, die door de zonde van de mens verkleind is geworden. Daarom keurt die mens deze weg met zijn ganse ziel goed, en hij zegent God, dat Hij zo'n plan heeft uitgedacht.

6° Dit vliegen geeft een sterk en vurig verlangen te kennen, om deze Zaligmaker tot zijn Deel te hebben, en in hem gevonden worden: "Och of ik wist, dat ik hem vinden zou!" O, dat ik met Zijn bloed gewassen, met Zijn gerechtigheid bekleed, en door Zijn Geest geheiligd mocht worden!" "Ja," zegt Paulus, "ik reken alle die dingen schade, en acht die drek te zijn, opdat ik Christus moge gewinnen."

7° Het geeft een hoop te kennen van Hem te gewinnen, en in Hem beschutting te vinden en gezaligd te worden. Indien er toch geen hoop van zaligheid is zal een mens nooit de toevlucht nemen, en deze hoop is gegrond op het ontwerp van de vleeswording en van de openbaring van Hem in het Woord; de genadige gift van Hem in het Woord gedaan; de vrije belofte van het leven en van vergeving van zonde door hem; de roeping, aanbidding en het gebod van God, om tot Hem te komen, en de verlossing, die anderen bij hem gevonden hebben.

8° Een berusten en betrouwen op Hem, en op Hem alleen, tot rechtvaardigheid, leven, vrede, vergeving en zaligheid voor zichzelf in het bijzonder. Die mens gelooft niet alleen, dat Christus een Zaligmaker is, en dat de zaligheid in hem te verkrijgen is voor de uitverkorenen, of voor de gelovigen, maar hij gelooft in Hem en vertrouwt op Hem tot zaligheid: "Maar wij geloven door de genade des Heeren Jezus Christus zalig te worden, op zulke wijze als ook zij." Geloof of vertrouwen wordt in de Schrift gewoonlijk uitgedrukt bij wijze van toe-eigening of toepassing. De mens ziet op Christus als door God in het Evangelie gegeven en aangeboden, en hij zegt met Thomas: "Mijn Heere en mijn God;" of met Paulus: Die mij liefgehad heeft, en Zichzelf voor mij overgegeven heeft;" Hij is onze Heere Jezus Christus. Hij ziet op de God en de Vader van Christus, en zegt: "Hij is mijn God en Vader, en de Rotssteen mijns heils." Hij ziet op het verbond van de genade en van de belofte, dat verzegeld is met het bloed van de Verlosser, en zegt met David: "Voorzeker is hierin al mijn heil, dat Hij mij (in Christus) een eeuwig verbond heeft gesteld, dat in alles welgeordineerd en bewaard is."

Ik erken echter, dat dit toepassend geloof in alle gelovigen niet even sterk is, en, dat het in dezelfde gelovige ten alle tijde niet even sterk is. De droevige ondervinding toch doet ons duidelijk zien, dat het geloofsvertrouwen zo treurig geschud en aan het wankelen gebracht kan worden door ongelof, verzoeking en verlating, dat hij soms zal uitroepen: "Houdt Zijn goedertierenheid in eeuwigheid op? Heeft God vergeten genadig te zijn? Ik ben uitgestoten van voor Uw ogen." Men moet echter bedenken, dat hoewel deze flauwten, vrezen en twijfelingen in de gelovige zijn, die echter niet in het geloof zijn; ja, zijn geloof staat tegenover deze twijfelingen en vrezen, en bestrijdt die steeds: "Wat zijt gij vreesachtig, gij kleingelovige? Vrees niet, geloof alleenlijk." In zoverre het geloof de overhand krijgt over deze vrezen en twijfelingen, zover zal hij vertrouwen hebben tot zijn persoonlijke toeëigening. Laat het geloof het hoofd opheffen, en het zal zijn eigen taal spreken: "Gij zijt toch onze Vader; onze Verlosser van ouds af, is Uw Naam." Zo ziet u wat dit vliegen te kennen geeft.

II. Ons tweede punt is een weinig te spreken over de wijze van dit vliegen van de ziel tot Christus. Dit wordt ons hier in de tekst voorgesteld onder tweeërlei overdrachtelijke spreekwijze:

1° Zij vliegen als een wolk.

2° Zij vliegen als duiven tot haar vensters.

1° Hier word gezegd, dat zij komen gevlogen *als een wolk*. Dit geeft de volgende bijzonderheden te kennen.

1. Dit wijst op de menigten van hen, die onder de Nieuw Testamentische bedeling tot het geloof in Christus zouden bekeerd worden. Een wolk geeft dikwijls in de Schrift een menigte te kennen. (Hebr. 12:1). "Alzo wij zo groot een wolk van de getuigen rondom ons hebben liggende," dat is, zo'n grote menigte getuigen. Zo ook hier: "Wie zijn deze die daar komen gevlogen als een wolk?" Het wil zeggen, dat, gelijk er ontelbare druppels regen, of deeltjes mist en damp in een wolk zijn, er zo ook, onder het Nieuwe Testament, ontelbare menigten zouden zijn, die door het geloof tot Christus zouden vliegen. Volgens de berekening in Openb. 7 konden zij onder het Oude Testament geteld worden. Daar wordt gezegd (vers 4) dat het getal van degenen, die verzegeld waren uit alle geslachten van de kinderen Israëls, honderd en vier en veertig duizend was: doch als hij spreekt (vers 9) over de bekeerden uit anderen natiën en volken, dan worden zij een grote schare genoemd, die niemand tellen kon. Dit voorzag de Profeet Jesaja in het vers, dat onze tekst onmiddellijk voorafgaat, en eveneens in hoofdstuk 54:1 "Zing vrolijk, gij onvruchtbare, die niet gebaard heeft, maak geschal met vrolijk gezang, en juich, die geen barensood gehad heeft, want de kinderen van de eenzame zijn meer, dan de kinderen der getrouwde, zegt de HEERE."

O wat een wolk van heiligen zijn naar de hemel gegaan sedert het Evangelie onder de Heidenen is gepredikt geworden! En wat een wolk van hen zijn uit ons land naar de hemel gegaan, van de tijd af, dat het Evangelie onder ons gepredikt is! Het is droevig, dat er in onze tijd in dit geslacht zo weinigen zijn, in vergelijking van vorige dagen, toen de Geest uit de hoogte over ons werd uitgegoten; hoewel er God zij dank, al zijn er weinig, nog een tamelijk aantal zijn, doch weinig ten aanzien van hen die naar de hel snellen.

2. Zij *vliegen als een wolk*. Dit kan de eenstemmigheid van deze bekeerden betekenen. Zij volgen allen een weg, evenals een wolk, die langs de hemel vliegt, allen verbonden aan een Hoofd, Christus Jezus; allen samengevoegd in een band van Christelijke liefde. Zij worden allen bewerkt door dezelfde Geest Gods en der heerlijkheid, Die op hen rust: zij zijn allen gekleed met dezelfde klederen van toegerekende en inhangende gerechtigheid; zij hebben allen een merkteken, zij zijn allen erfgenamen van dezelfde erfenis, en zij reizen allen op dezelfde weg, "de nauwe en enge weg, die tot het eeuwige leven leidt."

3. De *wolk vliegt* op de vleugelen van de wind, en waarheen de wind haar voert, daarheen gaat zij. Zo ook worden al de gelovigen in hun loop bewerkt, bewogen en gedreven door de wind van de invloeden van de Geest. Wanneer de wind blaast dan versnellen de wolken hun beweging. Evenzo is het met de gelovigen. Indien de Geest wordt ingehouden, dan liggen zij als een schip, dat wegens windstilte niet vooruit kan, doch wanneer de bries van de hemelse wind waait, dan lopen zij de weg van Gods geboden. Vandaar dat gebed van de Bruid: (Hoogl. 4:16) "Ontwaak Noordenwind, en kom u Zuidenwind, doorwaai mijn hof, dat zijn specerijen uitvloeien." Het was een vlaag van die hemelse wind welke de Kerk deed uitroepen: (Eng. Overz. Hoogl. 6:12) "Eer ik het wist, werd mijn ziel als de wagens van Amminadib."

4. Zij *vliegen als een wolk*. Dit wil zeggen, dat er veel van de soevereiniteit van God en van de onweerstaanbaarheid van Zijn genade in de vlucht van een zondaar tot Christus openbaar wordt. De wolken worden Gods wagens genoemd, en de wagen Gods kan in zijn beweging niet tegengehouden of belemmerd worden. "Wie kan de beweging van de wolken des hemels tegenstaan?" Neen, al de machten van de hel en van de aarde kunnen die niet tegenhouden; zo ook kan het werk van de genade Gods in het overbrengen van een zondaar uit de staat van de

natuur in die van de genade niet worden belemmerd. Het is de vrucht van aanbiddelijke vrijmacht, en Hij zal Zijn werk voortzetten, al is het, dat duivels en mensen woeden, en de inwendige verdorvenheid doet wat zij kan om Zijn werk te beletten en te verhinderen: "Ik zal het stenen hart uit uw vlees wegnemen, en zal u een vlezen hart geven. En wie heeft Zijn wil wederstaan?" Zijn arm, die Hem heil beschikt heeft in een weg van verwerving, totdat Hij kon zeggen: "Het is volbracht", zal dit werk ook voortzetten in een weg van krachtdadige toepassing: "Uw volk zal zeer gewillig zijn op de dag Uwer heirkraft. Al wat Mij de Vader geeft zal tot Mij komen." Het werk, dat Hij in handen neemt kan niet verhinderd worden, want de Heere is een Rotssteen Wiens werk volkomen is."

5. *Wie zijn deze, die daar komen geologen als een wolk?* Dit geeft te kennen, dat Gods genadewerk van een verborgen en geheimzinnige natuur is. De Schrift drukt veelal duistere en verborgen bedelingen door een wolk uit: "Rondom Hem zijn wolken en donkerheid", dat is, Zijn bedelingen zijn verborgen. Zo ook hier: "Wie zijn deze, die daar komen gevlogen als een wolk?" dat: is het wonderlijk en een verborgenheid, te zien, hoe de Heere een zondaar door het geloof de toevlucht tot Christus doet nemen. Gods weg hierin is een grote diepte, die niet te doorgronden is. Christus zegt daarvan tot Nicodemus: (Joh. 3:8) "De wind blaast waarheen hij wil, en gij hoort zijn geluid, maar gij weet niet vanwaar hij komt, en waar hij heengaat; alzo is een iegelijk, die uit de Geest geboren is",

6. De *wolken* zijn dampen, die door de hitte van de zon door de aarde worden uitgewasemd, en zich boven de aarde verheffen en naar de hemel opstijgen. Evenzo wordt de zondaar, die in een ruisende kuil en modderig slijk ligt, en het stof van de aarde lekt, door de verwarmende invloeden van de goddelijke genade, namelijk door de stralen van de Zon der gerechtigheid, opgehaald, en tot God en de hemel opgetrokken, zodat hij de dingen gaat zoeken, die boven zijn. "Zij varen op met vleugelen" (Jes. 40:31) "zij zoeken een beter vaderland, dat is, het hemelse" (Hebr. 11:14,16).

7. Wanneer de wolken door de almachtige kracht van God ophouden. Zo ook worden de gelovigen, wanneer zij in een staat van genade zijn gebracht, daarin "door de kracht Gods bewaard, door het geloof, tot de zaligheid." Gelijk de wolken in de hand des Heeren zijn, zo zijn dat ook al de heiligen: "Al Zijn heiligen zijn in uw hand." (Joh. 10:28) "Ik geef hun het eeuwige leven, en zij zullen niet verloren gaan in der eeuwigheid, en niemand zal dezelve uit Mijn hand rukken; (vers 29). Mijn Vader, die ze Mij gegeven heeft, is meerder dan allen en niemand kan ze rukken uit de hand Mijns Vaders."

8. Hoewel de wolken er voor het oog donker uitzien, nochtans is er een zegen in; zij doen de regen op de aarde neerdalen, hetwelk bijdraagt tot haar vruchtbaarheid. Zo is het ook met het werk van de genade in de ziel, hoewel het er in het begin donker uitziet, nochtans is er in zijn voortgang een zegen in, een zegen voor de ziel, wanneer zij in Christus is aangeland. Al is de wereld de gelovigen kwalijk gezind, nochtans zijn zij een zegen voor de wereld en zij dragen bij tot hun bewaring en vruchtbaarheid. Gij weet, dat de wolken door de regen de aarde bevochtigen, en wat de gelovigen aangaat, waar zij ook komen, benaarstigen zij zich kennis van Christus mee te delen; want de lippen van de rechtvaardigen gieten vele van die druppelen uit. De Profeet spreekt hier van: (Micha 5:6) "Het overblijfsel Jacobs zal zijn in het midden van vele volken, als een dauw van de Heere, als druppelen op het kruid, dat naar geen man wacht, noch geen mensenkinderen verbeidt." En zo ziet u, waarom van hen gezegd wordt, dat zij *vliegen als een wolk*.

2^e Hier staat van hen geschreven, dat zij *vliegen als duiven tot haar vensters*. Neemt de gelijkenis in de volgende bijzonderheden.

1. U weet, dat de duif een vreesachtig schepsel is, zij is spoedig verschrikt. Zo zijn de gelovigen bevreesd voor de zonde, bevreesd om de majesteit van God te beledigen; daarom worden zij gewoonlijk beschreven als dezulken, die de Naam des Heeren vrezen. Zij zijn bevreesd voor de satan, die brullende leeuw, evenals de duiven bevreesd zijn voor de roofvogels, die hen willen verscheuren en verslinden; zij zijn bang voor de strikken van de wereld en de gelegenheden om te zondigen, daarom haten zij de rok, die van het vlees bevekt is.

2. De duif heeft geen andere wapenen dan haar vleugels; zij kan niet vechten, daarom vliegt zij van de vijand tot haar vensters. Zo ook is de enige veiligheid voor een gelovige, dat hij door het geloof tot Christus vliegt. Daarom wordt van hen gezegd, dat zij "de toevlucht genomen hebben om de voorgestelde hoop vast te houden." Wanneer de arme gelovige door de stormen van verdrukking, verzoeking, verlating, vervolging, en de werkingen van een lichaam de zonde en des doods geslingerd wordt, is hij geneigd met David te zeggen: "Och, dat mij iemand vleugelen als ener duive gave! Ik zou heen vliegen, waar ik blijven mocht" (Psalm 55:7).

3. De vleugels van een duif zijn zeer schoon. Daarvan staat geschreven, dat zij zijn "overdekt met zilver, en welker vederen zijn met uitgegraven geluven goud." Zo is de vlucht van het geloof tot Christus hem liefelijk en vermakelijk. Hij verklaart zelf, dat die Hem bekoorlijk is: (Hoogl. 4:9) "Gij hebt Mij het hart genomen, mijn zuster, o Bruid; gij hebt Mij het hart genomen met een van uw ogen, met een keten van uw hals." Toen de discipelen wederkeerden van hun prediken van het Evangelie in de steden Israëls, en Christus meedeelden, dat er velen geloofden, verheugde Hij Zich in de geest. Christus verblijdt zich hartelijk als zondaren onder de schaduw van Zijn vleugelen toevlucht nemen, en er is blijdschap in de hemel over een zondaar, die door het geloof tot Hem vlucht.

4. De duif is een kirrend of kermend schepsel, en van het overblijfsel van Israël staat geschreven, dat zij allen zullen zijn gelijk duiven van de dalen kermende, een ieder om zijn ongerechtigheid. De vlucht van het geloof tot Christus is boetvaardig, en met geween over de belediging, die de ziel een God van liefde heeft aangedaan. Het oog van het geloof is een wenend oog: Zach. 12:10) "Zij zullen Mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben; en zij zullen over Hem rouwklagen als met de rouwklage over een enige zoon; en zij zullen over Hem bitterlijk kermen, gelijk men bitterlijk kermt over een eerstgeborenen."

5. De duif is een onnozel schepsel, zonder geslepenheid of listigheid. Wij lezen van oprechtheid van de duif en van de voorzichtigheid en listigheid van de slang; zo ook gaat het geloof met veel eenvoud gepaard, het is dat eenvoudig oog, dat het gehele lichaam verlicht. Wanneer de gelovigen zich tot Christus begeven, leggen zij de wijsheid en het beleid van het vlees af. Toen Paulus een gelovige werd ging hij niet meer met vlees en bloed re rade; de gelovigen benaarstigen zich, niet in vleselijk wijsheid, maar in eenvoudigheid en oprechtheid Gods, in de wereld te verkeren. Helaas! Hiervan is in onze tijd weinig onder leraars en belijders, weinig in de gerechtshoven, waar alle zaken met vleselijk wijsheid en omzichtigheid worden behandeld, om mensen, voornamelijk de groten, te behagen, wat ook van Christus kleinen wordt.

6. De duif is een rein schepsel en scheidt veel behagen in helder water en reine plaatsen. Zo geeft het te kennen, dat de vlucht van het geloof tot Christus van een reinigende en heiligende natuur is. Wanneer de ziel tot Christus de toevlucht neemt, wendt zij zich tot Hem om door Hem zowel van de schuld als van de onreinheid van de zonde gereinigd te worden. Wanneer het beginsel van het geloof in de ziel is ingeplant, is het altijd werkzaam en worstelende tegen de

zonde, waar het die ook vindt, voornamelijk in het hart; en evenals de levende springader in de bron is het voortdurend in werking, totdat de modder en het vuil van de zonde is uitgeworpen, (Hand. 15:9) "gereinigd hebbende hun harten door het geloof."

7. De duif is een gezellig schepsel, zij heeft lust in gezelschap te zijn van anderen van haar soort; men ziet ze dan ook gewoonlijk in troepen vliegen. Zo zoeken ook de gelovigen elkaars gezelschap, zij houden er niet van met gieren, valken en raven mee te vliegen, doch zij zoeken hun broederschap. De heiligen willen graag in elkaars gezelschap zijn; zij die de Heere vrezen zijn aan elkaar verbonden, zij spreken dikwijls met elkaar: (Mal. 3:16) "Alsdan spreken, die de Heere vrezen, een ieder tot zijn naaste."

8. De vlucht van een duif is snel. En wat is sneller dan de vlucht van het geloof en van de liefde, waardoor de gelovige in een ogenblik van de aarde naar de hemel opstijgt, en ingaat in het binnenste des voorhangsels, waar de Voorloper voor ons is ingegaan? 9. De duif is een zeer onschuldig en onschadelijk schepsel, zij doet geen andere vogels kwaad. Zo ook trachten de gelovigen onberispelijk en oprecht te zijn, kinderen Gods, zijnde onstraffelijk in het midden van een krom en verdraaid geslacht.

III. Ons *derde* punt was, dat wij een weinig zullen spreken over de vensters, tot welke de gelovige vliegt.

Ik zal in de behandeling van dit punt over de volgende dingen spreken:

1° Dat God voor een huis voor Zijn duiven heeft gezorgd: want vensters zijn een deel van een huis. Welk soort van huis het is, dat God in Zijn oneindige wijsheid en liefde heeft gebouwd, kunt u zien in Spr. 9:1,2: "De opperste Wijsheid heeft Haar huis gebouwd; Zij heeft haar zeven pilaren gehouwen. Zij heeft Haar slachtvee geslacht, Zij heeft Haar wijn gemengd; ook heeft Zij Haar tafel toegericht." God bouwde een huis waarin Hij, bij Zijn schepping, met de mens ging wonen, doch dat huis stortte ineen met de val van Adam en de verbreking van het eerste verbond; toen gingen God en de mens bij elkaar vandaan. Doch Gods hart vol van liefde zijnde tot de mens, die op de aarde was, kon Hij er niet over denken geheel van hem te scheiden en daarom, hoewel Hij voor een poosje de samenwoning met hem verbrak, zond Hij nochtans zijn Zoon om hem een nieuw huis te bouwen, waarin Hij weer bij de mens kon wonen, want (Eng. Overz. Spr. 8:31) "Hij verheugde Zich in de bewoonbare delen van de aarde, en Zijn vermaken waren met der mensen kinderen." Dientengevolge komt Christus in de wereld, en legt het fundament van een nieuw huis, dat in Sion gegrond is, en Hijzelf is als het fundament van dat huis gelegd, een beproefde steen, een kostelijke hoeksteen, die wel vast grondvest is.' En dit is een huis, niet krachtens verdienste van de werken, maar een huis van vrije goedertierenheid: (Psalm 89:3) "Want ik heb gezegd: Uw goedertierenheid zal eeuwiglijk gebouwd worden."

2° Ik merk op, dat in dit huis van de barmhartigheid, dat de wijsheid voor verloren zondaren van Adams geslacht heeft gebouwd een toevlucht is; daarom wordt hier van de duiven gezegd, dat zij tot hun vensters vliegen. Ziet welke toevlucht hier voor een zondaar is; die door de wet, de rechtvaardigheid en de duivel achtervolgd wordt: (Jes. 32:2) "En die Man (namelijk de Mens Christus Jezus, de Man van Gods rechterhand, de Heere des huizes) zal zijn, als een verberging tegen de wind, en een schuilplaats tegen de vloed, als waterbeken in een dorre plaats, als de schaduw van een zware rotssteen in een dorstig land." O vrienden, door de openbaring van Christus in de Kerk, heeft de zaligheid een plaats in Sion gekregen, en Hij nodigt alle verschrikte duiven: "Wendt u naar mij toe, wordt behouden; want ik ben God, en niemand meer."

3° Ik merk op, dat er licht is in het huis. dat God voor Zijn duiven gebouwd heeft. Vensters in een huis dienen om licht in te laten. De Kerk, het huis Gods, is een helder, licht huis, waarom het een dal des gezichts genoemd wordt. Overal waar God een kerk sticht, zal het volk, dat in duisternis wandelt een groot licht zien, en degenen, die wonen in het land van de schaduw des doods, over dezelve zal een licht schijnen." Het licht van de Zon der gerechtigheid schijnt in de Kerk; het schijnt in de bediening van het Woord, en het schijnt in de openbaring van de Heilige Geest in de harten van de bewoners. Daarom worden allen, die in het huis wonen, "kinderen des lichts en des daags" genoemd.

4° De vensters van dit huis zijn open; want de duiven vliegen niet in de vensters van een huis, die gesloten zijn. O vrienden! God houdt de deuren en vensters van Zijn huis open voor allen die komen. Of een zondaar bij dag of bij nacht tot Christus komt, hij is altijd welkom: "Die tot mij komt, zal ik geenszins uitwerpen"

5° Zondaren hebben recht en aanspraak, tot de Zaligmaker en tot Zijn zaligheid te komen, die in de instellingen van het Evangelie wordt uitgedeeld, want hier staat geschreven, dat zij komen gevlogen als duiven tot haar vensters. O vrienden, wij zeggen u dat Christus uw Christus is; evenals de engelen, toen zij Christus aan de herders predikten, tot hen zeiden: "U is een Zaligmaker geboren; Hij is niet ons, maar u geboren; Hij heeft niet onze, maar uw natuur aangenomen, daarom Hij komt u toe, opdat u in Hem geloven, Hem toepassen en Hem gebruiken zult. Daarom roept de kerk uit: (Jes. 4: 5) "Een kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven."

6° In Gods huis van barmhartigheid, of in de Kerk van Christus, is een verscheidenheid van inzettingen, waarin de gelovigen de toegang hebben tot de gemeenschap met hem. Hier wordt niet in het enkelvoud gezegd, dat zij als duiven tot haar venster zullen vliegen, maar dat zij komen gevlogen als duiven tot haar vensters.

Ik zal u hier enkele van die vensters opnoemen, waardoor de gelovigen, die Gods duiven zijn, op de vleugelen van het geloof ingaan in de gemeenschap met de Heere. Deze vensters zijn van tweeërlei soort; of meer in de afzondering en in het verborgen, of meer openlijk en in het openbaar.

1. Er zijn dan sommige vensters van het huis, die meer geheim en verborgen zijn, waardoor de duiven, zelfs in de slechtste tijden, ingaan in de gemeenschap met de Heere wanneer de openbare deuren van het heiligdom, hetzij, door bederf, of door vervolging, voor haar gesloten zijn, zodat zij daar geen toegang tot hem kunnen hebben.

(1) Daar is het verborgen venster van overdenking. Gods duiven zullen hierdoor in Zijn huis van barmhartigheid ingaan, en liefelijke gemeenschap met hem hebben, wanneer niemand ter wereld er iets van weet. Wanneer David in de woestijn van Juda was gedreven, in een land, dor en mat, zonder water, ver van het heiligdom of de openbare instellingen, vliegt hij nochtans in dit afgezonderd venster en vindt daar een liefelijk onthaal voor zijn ziel: (Psalm 63:6-8) "Mijn ziel zou als met smeer en vettigheid verzadigd worden, en mijn mond zou roemen met vrolijk zingende lippen. Als ik Uwer gedenk op mijn legerstede, zo peins ik aan U in de nachtwaken. Want Gij zijt mij een Hulp geweest, en in de schaduw van uw vleugelen zal ik vrolijk zingen."

(2) Er is het geheime venster van het verborgen gebed, hetzij dit een gelegheids-, of een uitschietend, of een vastgesteld gebed is. De gelovige gaat menigmaal door dit venster in de gemeenschap met God in, zodat hij daar liefelijk mag weiden. De heiligen verlustigen zich

zeer in dit venster. Niet zodra is Paulus bekeerd, of het wordt terstond van hem opgemerkt: Ziet, hij bidt. Wanneer David over Gods duiven spreekt, noemt hij ze "het geslacht van degenen, die het aangezicht van de God Jacobs zoeken" (Psalm 24:6). David zelf bezocht dikwijls dit venster van het verborgen gebed; zevenmaal 's daags zwierf hij daarheen, God heeft lust de stem van Zijn duive, in het gebed te horen: (Hoogl. 2: 14) "Mijn duive, zijnde in de klove der steenrotsen, in het verborgen ener steile plaats, toon mij uw gedaante, doe mij uw stem horen; want uw stem is zoet en uw gedaante is liefelijk," Hij nodigt zijn duiven hem dikwijls aan dit venster te komen bezoeken, en Hij belooft haar daar te zullen onthalen: (Matth. 7:7) "Bidt en u zal gegeven worden; zoekt en gij zult vinden; klopt en u zal opengedaan worden."

- (3) Er is het venster van lof, en dank, en psalmzingen, niet alleen in het openbaar en in samenstemming met anderen, maar ook in de eenzaamheid en in het verborgen: Ef. 5:19-20) "Spreekende onder elkaar met psalmen, en lofzangen, en geestelijke liedekens, zingende en psalmende de Heere in uw hart; dankende allen tijd over alle dingen, God en de Vader, in de naam onze Heeren Jezus Christus." O dit venster van lof is een liefelijk venster voor de gelovige, voornamelijk wanneer hij de Heere ontmoet, en Hij daar mild met hem gehandeld heeft, in de verborgen of in de openbare instellingen. Dan zal hij met David zeggen: (Psalm 103:1-4) "Loof de Heere, mijn ziel, en al wat binnen in mij is Zijn heiligen Naam. Loof de Heere, mijn ziel, en vergeet geen van Zijn weldaden. Die alle uw ongerechtigheid vergeeft, die alle uw krankheden geneest. Die uw leven verlost van het verderf; Die u kroont met goedertierenheid en barmhartigheden."
- (4) Dan is er het afgezonderd venster van het lezen van de Schrift. Dit heeft Christus Zijn duiven en alle mensen aanbevolen: (Joh. 5:39) "Onderzoekt de Schriften, want gij meent in dezelve het eeuwige leven te hebben, en die zijn het, die van Mij getuigen." De gelovige krijgt menige zoete maaltijd onder het lezen van Gods woord, hetzij hij alleen is, of in de huiselijke godsdienst. In deze instelling Gods ontving de Moorman, de kamerling, de Messias. Wanneer de Geest Gods het hart van de gelovige verlicht, door de een of andere waarheid, of lering, of geschiedenis uit het Woord, dan kan hij, in dat geval, zeggen, dat het Woord van God hem "begeerlijker is dan goud, ja dan veel fijn goud, en zoeter dan honig en honigzeem;" gelijk David (Psalm 19) uit zijn bevinding verklaart. Ook Jeremia getuigt (hoofdstuk 15:16): "Als Uw woorden gevonden zijn, zo heb ik ze opgegeten, en Uw woord is mij geweest tot vreugde en tot blijdschap mijns harten."
- (5) Ook is er het afgezonderd venster van persoonlijke en huiselijke vast- en bededagen, waarover de Heere ook veel Zijn goedkeuring heeft betoond. Dit wordt door Christus Zijn vrienden en volgelingen aanbevolen: (Matth. 5:17,18) "Maar gij, als gij vast, zalft uw hoofd en wast uw aangezicht. Opdat het van de mensen niet gezien worde als gij vast, maar van uw Vader, Die in het verborgen is; en uw Vader, Die in het verborgen ziet, zal het u in het openbaar vergelden."
- (6) Dan is er nog het verborgen venster van christelijke gemeenschap ter beraadslaging, en voor gebed en onderlinge stichting. Daarover heeft de Heere dikwijls zijn goedkeuring gegeven, en de Schrift leert ons, dat Gods duiven dikwijls in donkere, bewolkte en boze dagen van algemene afwijking, op deze wijze samenkomen. (Mal. 3: 16) Wanneer de hoogmoedigen gelukzalig worden genoemd, en God beroven, en Zijn huis plunderen: "Alsdan spreken, die de Heere vrezen, een ieder tot zijn naaste: De Heere merkt er toch op, en hoort, en daar is een gedenkboek voor Zijn aangezicht geschreven, voor degenen, die de Heere vrezen en voor degenen die aan Zijn Naam gedenken." Zo hebben wij enige verborgen vensters gezien.

2. Sommige vensters van Gods huis zijn meer openlijk en in het openbaar, tot welke Gods duiven in grote troepen en gezelschappen plegen heen te vliegen, die soms de poorten van Sion, of de voorhoven van de grote Koning worden genoemd, waar Zijn onderdanen hem voor het oog van de wereld een openbare schatting van aanbidding betalen.

- (1) Daar is het brede en open venster van de prediking van het eeuwig Evangelie, dat berekend is op het samenvergaderen van de duiven tot Gods huis van barmhartigheid: "Gaat heen in de gehele wereld," zegt Christus, "predikt het Evangelie allen creaturen." apostelen, profeten, evangelisten, herders en leraars, zij worden allen aan het werk gezet om dit venster te openen, en zondaren te roepen en te nodigen daardoor tot Christus in te komen. Door deze instelling van de prediking van het Evangelie is het geluid van de stem van Christus tot het uiterste einde van de aarde doorgegaan. Wat zijn alle leraars anders dan de stem (van Christus) roepende in de woestijn van deze wereld, dat men de toekomstige toorn zal ontvlieden door tot Hem de toevlucht te nemen: (Spr. 9:3-5) "De opperste Wijsheid heeft Haar dienstmaagden uitgezonden; zij nodigt op de tinnen, van de hoogten van de stad: Wie is slecht? Hij kere zich herwaarts; tot de verstandelozen zegt Hij: Komt, eet van Mijn brood, en drinkt van de wijn, die Ik gemengd heb." Vrienden, er is nu een aanmerkelijk gezelschap van zielen aan dit venster van de prediking van het Evangelie vergaderd. O, dat deze ganse menigte opsteeg als een wolk, en door het venster van een gepredikt Evangelie in Christus vloog. Wij lezen van drieduizend zielen, die door één preek aan de gemeente werden toegevoegd. Christus heeft des Geestes overig, en als onder dit gezelschap het geluid van de Geest, als van een geweldige gedreven wind mocht worden gehoord, zou er een liefelijke vlucht van een wolk van zielen tot de gezegenden Middelaar zijn.
- (2) Dan is er het openbare venster van de doop, die inleidende instelling, die onze inenting in Christus, en ons deelhebben aan de weldaden van het nieuwe verbond, en onze verbintenis om van de Heere te zijn, betekent en verzegelt. Vrienden, u bent allen door dit venster in Gods buitenhuis ingegaan. O blijft daar niet staan, maar vliegt een weinig verder, namelijk in de audiëntiezaal. Het uitwendig zegel van Gods verbond geeft u recht, om het verbond, en Christus het Verbondshoofd, aan te grijpen. Tot u, die door dit venster in de zichtbare kerk bent gekomen, mag ik zeggen, wat Paulus van de Joden zeide: (Rom. 9:4) "Welker is de aanneming tot kinderen, en de heerlijkheid, en de verbonden, en de wetgeving, en de dienst Gods, en de beloftenissen." Draagt daarom zorg, dat u uw weldadigheid niet verlaat; rust niet voordat u de doop des Geestes ontvangt, zowel als de doop met water, door welke "u zult verzegeld zijn tot de dag der verlossing."
- (3) Ook is er het openbare venster van het sacrament van het Avondmaal des Heeren, waar een maaltijd bereid is voor de vrienden, de duiven van Christus. Dit is het venster waartoe wij hier zijn samengekomen, om dat te openen voor allen, die door het geloof tot Christus de toevlucht hebben genomen, die hem of in het gelezen, of in het gepredikte woord, wordt voorgesteld en aangeboden. Daarom roepen wij al de duiven des Heeren toe: "Eet, vrienden, drinkt en wordt dronken, o liefste!" Hier, in deze instelling van het Avondmaal is waarlijk spijs, en waarlijk drank, namelijk het vlees en bloed van Immanuël, God met ons, al de zegeningen van het eeuwig verbond. De instelling van deze ordonnantie hebben wij in 1 Kor. 11:23 enz.
- (4) Ik zou u kunnen spreken over het venster van het openbaar gebed, waarin de leraars de gezamenlijke gebeden van de gemeente, of van Gods volk, de Heere offeren, als zijnde Gods mond tot hen in het prediken, en hun mond tot God in het gebed.

- (5) Alsmede over het venster van openbare lof en dank, wanneer al Gods duiven samenvergaderen in met één mond, en met één stem, en met overeenstemming Hem de schatting van dankzegging te offeren, dat een zinnebeeld is van het werk van het triomferend gezelschap in de heerlijkheid, dat voortdurend de lof van de Verlosser uitgalmt in verheven halleluja's zeggende met een grote stem: "Het Lam, dat geslacht is, is waardig te ontvangen de kracht, en rijkdom, en wijsheid, en sterkte, en eer, en heerlijkheid, en dankzegging."
- (6) En dan is er het venster van openbaar vasten en verootmoediging voor de Heere, wegens openbare zonden en persoonlijke gebreken en afwijkingen. Zo vinden wij Gods duiven gedurig bezig, in het bijzonder wanneer er zware tergingen in een gemeente zijn geweest, en tekenen van de toorn en het ongenoegen des Heeren zijn uitgegaan: (Joël 2:15-17) "Blaast de bazuin te Sion; heiligt een vasten, roept een verbodsdag uit. Verzamelt het volk, heiligt de gemeente, vergadert de oudsten, verzamelt de kinderkens, en die de borsten zuigen; de bruidegom ga uit zijn binnenkamer, en de bruid uit haar slaapkamer. Laat de priesters, des Heeren dienaars, wenen tussen het voorhuis en het altaar, en laat hen zeggen: Spaar uw volk, o Heere, en geef Uw erfenis niet over tot een smaadheid."

Zo heb ik u zes verborgen en zes openbare vensters van het huis Gods aangewezen, waarheen Gods duiven gedurig op de vleugelen van het geloof moesten vliegen, om met Christus samen te komen.

IV. Ons vierde punt is, dat wij zullen aantonen, dat het een aangenaam en verbazend gezicht is, zondaren tot Christus te zien vliegen als een wolk, en als duiven tot haar vensters.

Ik zal u aantonen, 1^e Dat het een aangenaam, en 2^e dat het een verbazend gezicht is.

1^e Het is een aangenaam gezicht; het is aangenaam voor God de Vader, de Zoon en de Heilige Geest; voor al de engelen en de verheerlijkte heiligen; want er is blijdschap in de hemel, wanneer een zondaar op aarde, door het geloof, tot Christus de toevlucht neemt. Het is aangenaam voor alle oprechte leraars, die in barensnood zijn totdat Christus een gestalte in zondaren krijgt; en het is aangenaam voor Gods ganse geslacht, Zijn ganse huis verblijdt zich, wanneer de verloren zoon thuis komt.

Ik zal u enkele dingen opnoemen, die maken, dat het een aangenaam gezicht is zondaren tot Christus te zien vliegen, als duiven tot hun vensters.

- (1) Het kan niet anders dan aangenaam zijn, omdat het een vervulling is van Gods eeuwig voornemen van de genade en liefde; Hij heeft de Zijnen liefgehad met een eeuwige liefde; Hij had hen lief, toen Hij hen zag, vertreden zijnde in hun bloed. Moet dat niet een aangenaam gezicht zijn, te zien, dat de verkiezing Gods wordt uitgewerkt en plaatsgrijpt: te zien, dat Zijn eeuwige liefde zich openbaart in de Zijnen te trekken met goedertierenheid?
- (2) Het moet aangenaam zijn, omdat juist daarom de ziel van Christus in arbeid was, dat zondaren tot Christus de toevlucht zouden nemen: (Jes. 53:11) "Om de arbeid van Zijn ziel zal Hij het zien, en verzadigd worden." Het is een verzadiging voor Christus de vrucht van zijn smartelijke arbeid te zien, welke hem deed zeggen: "Mijne ziel is geheel bedroefd tot van de dood toe." En wat Christus Zelf zo aangenaam is kan niet anders dan aangenaam zijn voor allen, die Hem liefhebben.
- (3) Het is de dag van Zijn bruiloft; de dag van Zijn huwelijk en van Zijn kroning, en daarom moet het zeer aangenaam zijn voor de Bruid. en voor de vrienden van de Bruidegom: (Hoogl. 3: 11) "Gaat uit, en aanschouwt, gij dochteren Sions, de Koning Salomo, met de

kroon daarmede hem zijn moeder kroonde op de dag van zijn bruiloft, en op de dag van de vreugde zijns harten.

- (4) Omdat dan de gevangenen worden vrijgelaten: "De gevangenen des machtigen zullen hem ontnomen worden, en de vang des tirans zal ontkomen."
- (5) Het is aangenaam, omdat de kop van de oude slang dan opnieuw vermorzeld wordt, en zijn werken meer en meer verbroken worden. "De sterke wordt dan gebonden, en zijn huis beroofd."

2° Ik zal u doen zien, dat de vlucht van de zondaar tot Christus niet alleen aangenaam, maar ook verrassend en verbazend is. Dit zal blijken, indien wij overwegen:

1. De staat en toestand, waarin de zondaar is, voordat hij tot Christus de toevlucht neemt. Hij is dood in zonde, geheel verstoken van enigerlei beginsel van geestelijk leven. Nu, is het niet verrassend, te zien, dat God wonderen doet aan de doden? Te zien dat een dode zondaar opstaat, en naar Christus binnen het voorhangsel de toevlucht neemt? De zondaar is veraf: en is dat niet verbazend, te zien, dat die mens, "die ver was, nabij geworden is door het bloed van Christus?" De zondaar is van nature vol van vijandschap tegen God en Christus, ja, hij is vijandschap zelf; en is het de niet verbazend, te zien, dat de vijandschap van het hart verbroken en de mens tot een staat van vrede en verzoening met God gebracht is?

2. De vlucht van de zondaar tot Christus is verbazend als men de krachtige tegenstand beschouwt, die daartegen van binnen oprijst. De onwetendheid van het verstand staat in de weg, want wij zijn "vervreemd van het leven Gods door de onwetendheid, die in ons is." Het is dan ook onmogelijk, dat de zondaar, zolang hij onder haar macht en heerschappij is, ooit de toevlucht tot Christus kan nemen omdat het geloof gegrond is op kennis namelijk, "de verlichting der kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus." De hardnekkigheid en verharding van het hart staan in de weg. De wil is onbuigzaam en zal voor niets buigen dan voor de almachtige kracht Gods. Is het dan niet verbazend, te zien, dat deze ijzeren zenuw gebogen en buigzaam gemaakt is door de roede van de sterkte van de Middelaar? De wettische neiging van het hart wederstaat de vlucht van de zondaar tot Christus. De mens is aan de wet als een verbond getrouwd, en de natuur kan er nooit over denken, dat er een andere weg van aanneming bij God is dan door doen of werken. Is het dan niet verbazend, de mens, die aan de wet en aan zijn eigen gerechtigheid getrouwd is, te horen uitroepen: "Ik ben door de wet der wet gestorven, opdat ik Gode leven zou", door de gerechtigheid van Christus; en dat hij met Paulus uitroept: "Maar hetgeen mij gewin was, dat heb ik om Christus wil schade geacht. Ja gewisselijk, ik acht ook alle dingen schade te zijn, om de uitnemendheid van de kennis van Christus Jezus, mijn Heere, om Wiens wil ik alle dingen schade gerekend heb, en acht die drek te zijn, opdat ik Christus moge gewinnen, en in Hem gevonden worde, niet hebbende mijn rechtvaardigheid. die uit de wet is, maar die door het geloof van Christus is, namelijk de rechtvaardigheid, die uit God is, door het geloof." Nog eens, de schuld, die op het geweten van de zondaar ligt staat zijn vlucht tot Christus in de weg. Wij zien, dat een schuldige Adam van de tegenwoordigheid Gods wegvlucht: en het is de natuurlijke taal van een schuldige geweten, wanneer die ontwaakt is: "O, er is voor mij geen genade, geen hoop van aanneming." Nu is het niet verbazend, te zien, dat een zondaar, die onder een gevoel van schuld van God wegvluchtte, door Christus tot Hem de toevlucht neemt, uitroepende: "Vergeef mijn ongerechtigheid, want die is groot?" Ook de vleeselijkheid van de genegenheden staat de vlucht van de zondaar in de weg. Hij liep de ijdelheid na, en riep uit: "Wie zal mij het goede doen zien:" wie zal mij rijkdommen en eer, in één woord, wie zal mij genoegens geven? Dit is de natuurlijke gang van de genegenheden, zij matten zich af in dingen, die geen nut kunnen doen; is het dan niet verbazend, te zien, dat een mens al die dingen de rug toekeert? en met Salomo zegt: "Alles is

ijdelheid," en dat hij zoekt en zijn genegenheden zet op de dingen, die boven zijn, waar Christus is, zittende ter rechterhand Gods."

3. De vlucht van de zondaar tot Christus is verbazend, als wij overwegen hoe de satan zijn best doet, om de zondaar onder zijn macht te houden. Hij wordt de sterk gewapende geroemd, die zijn hof bewaart, hij heerst in de harten van de kinderen der ongehoorzaamheid, en leidt hen rond in de ketenen van hun begeerlijkheden. Is het dan niet verbazend, te zien, dat Christus in een dag van zijn heirkraft komt, en de roef van de sterk gewapende uitdeelt? En dat niet alleen, maar Hij wapent de arme gevangene van de duivel als een krijgsknecht onder Zijn Eigen banier, om die vijand te weerstaan en hem op de vlucht te drijven, en door het schild des geloofs de vurige pijlen van de vijand uit te blussen.

4. Het is verbazend, als wij de strikken beschouwen van een verstrikkende wereld. De duivel wordt de god van deze wereld genoemd, omdat de satan, sedert de zonde in de wereld gekomen is, zoveel macht heeft gekregen over de goede en kwade dingen van de wereld, dat die alle zijn werktuigen zijn, om de zielen van de mensen te verwoesten en hen in zijn dienst gevangen te houden. Vandaar dan ook, dat wij het merendeel van de wereld naar de duivel zijn pijpen zien dansen, en dat zij hun zielen verkopen voor een weinig voordeel, genot, rijkdom, eer, en dergelijke dingen. Die dingen zijn de duivel zijn lokaas, waarmee hij mannen en vrouwen verlost, totdat hij ze in de hel gevoerd heeft, waar hij zeker is, dat hij ze tot in alle eeuwigheid vastheeft. Is het dan niet verbazend, te zien, dat een zondaar, die zijn gehele leven verlost en verleid is door de dingen van de wereld, die allen achter zijn rug werpt en vertreedt, evenals die vrouw (Openb. 12:1) die de maan onder haar voeten had?

In één woord: Is het niet verbazend, te zien, dat de dorre beenderen levend worden, en met vlees en sterkte bekleed worden? Te zien, dat de Moorman gewassen en witter dan sneeuw wordt? Dat het zaad van de slang, dat het stof lekte, van de aarde naar de hemel vliegt?

V. Ons *viijfde* en laatste punt was de TOEPASSING.

Ons eerste gebruik zal zijn van gevolgtrekking, in de volgende bijzonderheden.

1^e Uit hetgeen gezegd is kunnen wij de nuttigheid zien van de instellingen van het Evangelie, wanneer die in haar zuiverheid en kracht worden uitgedeeld. Die toch zijn juist de vensters van het huis van de wijsheid, waardoor de ziel in de tegenwoordigheid van God ingaat en gemeenschap met Hem geniet. Hierom achtte David de instellingen van het Evangelie hoog, en verlangde hij er naar: (Psalm 84:1) "Hoe liefelijk zijn Uw woningen, o Heere van heirscharen!" (vers 10) "Één dag in Uw voorhoven is beter dan duizend elders."

2e Ziet hieruit hoe het komt, dat de heiligen, die gesmaakt hebben, dat de Heere genadig is, gedurig de instellingen van God waarnemen. Zij toch zijn Gods duiven, zoals zij dikwijls in het Hooglied worden genoemd; en is dat vreemd, dat de duiven tot hun vensters vergaderen en daarheen vliegen? Wel acht de wereld het vreemd, als zij ziet, dan sommigen een verre reis maken voor een sacrament, zodat zij hen dan ook troont omdat zij er zoveel moeite voor doen; maar laat een blinde wereld haar uiterste best doen, Gods duiven zullen niet zo bang gemaakt worden, dat zij van de vensters van Zijn huis wegblijven.

3^e Ziet hieruit wat een aantrekkingskracht er in Christus is. Wanneer Hij Zijn genade, en liefde, en eer uitlaat, maakt Hij, dat de zondaars naar Hem toe komen gevlogen als een wolk, en als duiven tot de vensters van Zijn huis. "Wanneer ik van de aarde zal verhoogd zijn," zegt Christus, zal ik ze allen tot mij trekken." O hoe liefelijk en overwinnend is Hij in Zijn trekken? Hij trekt met mensenzelen en met touwen van liefde. Wanneer men alles goed overweegt is het geen wonder, dat de volkeren samenvergaderen tot de Silo, en Hem gehoorzaam zijn.

4^e Ziet hieruit wat het voornaamste werk van getrouwe evangeliëdienaars is. Het is dit, dat zij de vensters van de instellingen van het Evangelie open zetten, en dat zij de eenvoudige duiven nodigen, die aan de vogelen van de lucht en aan de roofvogels zijn blootgesteld, herwaarts tot Christus in te komen, die een veilige schuilplaats is.

5^e Ziet de dwaasheid van de zondaren, ja van de grote hoop van hen, die het Evangelie horen, die om de vensters van de instellingen van het Evangelie heen vliegen, doch niet in de vensters tot Christus zelf vliegen, om zich door een levendig geloof met Hem te verenigen. O hoe velen komen het Evangelie van Christus horen, die Hem niet aannemen! Hoe velen komen tot een avondmaalstafel zonder Christus Zelf te eten! O hoe groot is hun dwaasheid, die, wanneer de zaligheid hun zo nabij is, en zij zo dichtbij de zaligheid zijn, die nochtans door ongeloof missen.

6^e Ziet de onzinnigheid en goddeloosheid van sommigen in onze dagen, die Gods duiven van hun vensters verjagen, en die maken, dat de Goddelijke instellingen verfoeid worden. Sommigen doen dit door de duiven ongezonder voedsel van dwaling en heidense zedenleer toe te dienen of door de waarheid onbedreven toe te bereiden. Anderen verschrikken de duiven door hun onzedelijke en ontedere wandel, evenals de zonen van Eli. De gerechtshoven verjagen en verstrooien de duiven van hun vensters door hun haar rechtmatig bezit met geweld te ontnemen, waardoor zij zowel de deuren als de vensters van het heiligdom sluiten, en dan varen zij uit tegen de arme duiven, dat zij hun gewone vensters niet bezoeken. God ziet wel hoe Zijn duiven, Zijn kleinen, in deze tijd geleid worden, en Hij weet hoe Hij voor Zijn duiven zal zorgen, en met hen zal afrekenen, die ze verschrikken en verstrooien. Hij zal te Zijner tijd en in Zijn weg deze vossen en gieren grijpen, die de mensen en de gerechtshoven laten ontglippen. De dag van de wrake is in zijn hart en het jaar van zijn verlost en zal komen (Jes. 63:4).

7^e Ziet het nut beide van de wet en het Evangelie, en hoe zij op een liefelijke wijze bevorderlijk zijn voor de zaligheid van de ziel. Door het geraas, en de donder, en de verschrikkingen van de wet worden Gods duiven wakker gemaakt en vliegen zij van de toekomstige toorn; en als dit geschied is, opent het Evangelie de vensters, en ontsluit de deur van toegang tot Christus, roepende: "Keert gijlieden weder tot de sterkte, gij gebondenen, die daar hoopt" (Zach. 9:12). Wanneer Christus in het Evangelie ontdekt is, wordt de wet een tuchtmeester om zondaars tot Christus te brengen, opdat "zij uit het geloof zouden gerechtvaardigd worden" (Gal. 3:24) "en dat van alle dingen, waarvan zij niet konden gerechtvaardigd worden door de wet van Mozes" (Hand. 13:39).

Een *tweede* gebruik zal zijn tot *beproeving*.

Bent u tot Christus gevloeden als duiven tot hun vensters? Velen vliegen tot Christus in een weg van belijdenis, doch indien uw ziel ooit waarlijk tot Hem gevloeden is op de vleugelen van het geloof en van de liefde, dan kunt u dat aan deze en dergelijke dingen weten.

1^e Heeft ooit de donder van de berg Sinaï u doen ontstellen, en u uit uw natuurlijke zekerheid opgeschrikt, en u in ontsteltenis gebracht evenals een troep duiven op het gezicht van een geweer? Zodat u verslagen werd, en niet wist wat te doen, of waarheen te vlieden om hulp, evenals zij van wie wij lezen in Hand. 2: 37, die uitriepen, "Wat zullen wij doen, mannen broeders?" en de stokbewaarder (Hand. 16:27), en Paulus bij zijn bekering.

2^e Hebt u, wanneer u in uw gedachten heen en weer zwierf om een plaats van rust, een ontdekking gekregen van de Ark Christus, en bent u toen naar de Ark toe gevlogen? Heeft onze grote Noach de vensters van de Ark geopend en u bij Zich in genomen, zodat Hij u een verberging werd?

3° Indien dit het geval is, dan hebt u bij uw ingang in de Ark mogen zingen: (Psalm 116:7) "Mijn ziel, keer weder tot uw rust, want de Heere heeft aan u wel gedaan", of, (Psalm 103:4) "Die uw leven verlost van het verderf; die u kroont met goedertierenheid en barmhartigheden. Loof de Heere, mijn ziel, en al wat binnen in mij is Zijn heiligen Naam."

4° Indien dit zo is, dan hebt u, toen u tot Christus de toevlucht hebt genomen, alle uw afgoden achtergelaten, en met Efraïm uitgeroepen: "Wat heb ik meer met de afgoden te doen?" Die dingen, die u gewin achtte zullen in uw ogen verlies zijn. Wat de zonden betreft, u zult er op bedacht zijn, zelfs uw liefste zonden, uw rechterogen en rechterhanden af te houwen en uit te trekken. Wat de wereld betreft, waarmee u zo ingenomen was, zult u uitroepen: Weg met haar! Zij is niets dan een hoop "ijdelheid, al ijdelheid en kwelling des geestes." Wat de wet aangaat, u zult aan haar als een man gestorven zijn: "Ik ben door de wet der wet gestorven." Wat uw werken van de rechtvaardigheid aangaat, waarin u roemde, u zult die schade en drek, vuile vodden, rekenen. Wat de wijsheid van het vlees betreft, u zult die enkel dwaasheid en krankzinnigheid achten te zijn. Wat uw sterkte betreft, u zult zien, dat die zwakheid is: "Ik ben van mijzelf niet bekwaam, als uit mijzelf, maar mijn bekwaamheid is uit God." En wat uw volheid aangaat, u hebt bevonden, dat die niets is dan ledigheid, en u hebt gezien, dat u, in plaats van rijk en verrijkt te zijn, ellendig, en jammerlijk, en arm, en blind, en naakt bent.

5° Als u waarlijk tot Christus bent gevloeden als duiven tot hun vensters, dan hebt u enige dingen in hem gevonden, die u nergens elders kon vinden.

- (1) U hebt dan het leven van uw ziel in hem gevonden: "Ons leven is met Christus verborgen in God. Die de Zoon heeft die heeft het leven."
- (2) U hebt dan in Hem rust gevonden voor uw ziel. Gij trachtte deze, en het voorgaande, in toevluchten der leugens te vinden, maar u werd in uw verwachting voorgoed teleurgesteld; doch nu, nu hebt u die gevonden naar zijn belofte: "Komt herwaarts tot mij, allen, die vermoeid en belast bent, en ik zal u rust geven." O heerlijke rust!
- (3) U hebt dan gezondheid van de ziel in hem gevonden; evenals die vrouw, die twaalf jaren de vloed des broeds gehad had, die al haar leeftocht aan medicijnmeesters te koste gelegd had, en van niemand had kunnen genezen worden, tot hem komende en de zoom van Zijn kleed aanrakende, terstond genezen werd van haar kwaal. Kunt u ook niet eveneens zeggen, dat u, op uw komen tot Christus, ervaren hebt, dat Zijn aangezicht uw gezondheid was; dat er onder Zijn vleugelen genezing is (Mal. 4:2), Die alle uw krankheden geneest (Psalm 103:3).
- (4) U hebt in Hem voedsel voor uw ziel gevonden: Zijn vlees is waarlijk spijs, en zijn bloed is waarlijk drank. "Smaakt en ziet, dat de Heere goed is."
- (5) U hebt dan in Hem een kleed gevonden om uw naakte ziel te dekken. Evenals onze eerste ouders hebt u beproefd uw naaktheid met vijgenbladeren te dekken, doch die hebt u nu weggeworpen en u hebt het vel van het woord genomen, dat God verschaft heeft om u daarmede te dekken, en dus bekleed zijnde met de gerechtigheid van Christus. kon u dat lied zingen: (Jes. 61:10) "Hij heeft mij bekleed met de klederen des heils, de mantel der gerechtigheid heeft Hij mij omgedaan."
- (6) U hebt dan in Hem rijkdommen, onnaspeurlijke rijkdommen, gevonden, die in het graf niet verrotten; goud, beter dan het goud van Ofir, om u tot in alle eeuwigheid te versieren.
- (7) In één woord, dan hebt u in Hem uw God gevonden, Die u in de eerste Adam verloren hebt; want God is in Christus en u hebt Hem als uw God gevonden. Nu mag u zeggen: "Deze is mijn God, daarom zal ik Hem een liefelijke woning maken, namelijk de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, dies zal ik Hem verheffen. Die God is ons een God van volkomen zaligheid."

Het *derde* gebruik zal zijn tot *vertroosting* van Gods duiven in deze donkere en boze dag, waarin hun gewone vensters, waarin zij plachten samen te stromen, naar het schijnt gesloten zullen worden door een stel mensen en gerechtshoven, die hen moesten opendoen, en die Gods duiven moesten vergaderen, in plaats van ze te verstrooien.

Ik zal u de volgende dingen voorstellen tot vertroosting in een boze tijd, zoals wij nu beleven.

1. Weet tot uw bemoediging, dat, wanneer de vensters van de openbare instellingen, door vervolging, geweld, of verval, gesloten zijn, of wanneer u daarvan afgeschrikt bent door gieren en roofvogels, die in het huis zijn binnengedrongen, God u nochtans in gemeenschap met Hem kan toelaten door de afzonderlijke en verborgen vensters, die ik in het leerstellig gedeelte vermeld heb. Al worden Gods duiven buiten de kerken gesloten, zij zullen toch niet worden buitengesloten van op de een of andere wijze gemeenschap met Hem te hebben, neen, Hij zal de bedroefden om der bijeenkomsten wil verzamelen.
2. God hoort het kirren van Zijn duiven, ook wanneer zij "in de kloven der steenrotsen, in het verborgen ener steile plaats" gedreven zijn (Hoogl. 2:14).
3. Gods oog is op Zijn duiven, en Hij telt hun omzwerven. "De ogen des Heeren zijn op de rechtvaardigen, en zij trekken het ganse land door."
4. Zijn hart en Zijn genegenheid is op Zijn duiven gevestigd, tot verrukking toe: (Hoogl. 4:9) "Gij hebt Mij het hart genomen, mijn zuster, o Bruid; gij hebt Mij het hart genomen, met een van uw ogen, met een keten van uw hals." Deze genegenheid is onveranderlijk, want hij rust in Zijn liefde.
5. De armen van Zijn macht en voorzienigheid zijn rondom Zijn duiven. "Hij zal u dekken met Zijn vlerken, en onder Zijn vleugelen zult gij betrouwen. Hij zal u verbergen in het verborgene van Zijn tent, wanneer er aan uw zijde duizend vallen, en tien duizend aan uw rechterhand. "Gaaf heen, mijn volk, gaat in uw binnenste kamers, en sluit uw deuren naar u toe; verbergt u als een klein ogenblik, totdat de gramschap overga."
6. Het zal niet lang meer duren en uw ziel zal uit deze wereld wegvliegen naar het land van de rust, het huis daar vele woningen zijn waar u eeuwig zult rusten.

Het *vierde* gebruik zal zijn tot *verschrikking* van allen, die in deze tijd Gods duiven kwaad doen.

Sommigen verschrikken hen en maken hen bevreesd, sommigen verstrooien hen, sommigen beroven hen van hun evangelierechten en voorrechten, sommigen belasteren hun goede naam, sommigen drijven hen uit hun woningen, omdat zij zich niet aan de roofvogels kunnen toevertrouwen. Indien er zodanigen onder mijn gehoor zijn, om bij deze gelegenheid onze vrijheid te verspieden, dan zal ik alleen dit zeggen:

- (1) "De Heere ijvert over Zijn duiven met een grote ijver" (Zach. 1:14).
- (2) Hij is met een zeer grote toorn vertoornd tegen u wegens het onrecht hun aangedaan in hun verdrukking te verzwaren (Zach. 1:15).
- (3) God is bezig een drinkbeker voor u te bereiden, om u die te drinken te geven, en het zal een bittere zijn (Psalm 75:9) "Want in de hand des Heeren is een beker, en de wijn is beroerd, vol van mengeling, en Hij schenkt daaruit. Hij zal verdrukking vergelden degenen, die Zijn duiven verdrukken." Gods duiven, die nu kirren en treuren, zullen zingen wanneer u zult treuren; zij zullen in de hemel zingen, wanneer u onder de duivels zult weeklagen en huilen.

Het *vijfde* gebruik zal zijn tot *vermaning*. 1^e Tot allen in het algemeen. 2^e Tot Gods duiven in het bijzonder.

1^e Een woord van vermaning om zondaren te overreden uit de aarde op te rijzen als een wolk, en als duiven tot Christus te vliegen. O, dat u allen, die hier voor mij zit, uw vleugelen wilde uitslaan en opvliegen, om niet te rusten, voordat u de toevlucht hebt genomen tot deze hoop, die u in dit Evangelie wordt voorgesteld! Laat mij, om u allen, zo mogelijk, aan het vliegen te krijgen, in een redelijke weg met u handelen.

- (1) God gebiedt u tot Christus de toevlucht te nemen: "Dit is zijn gebod, dat wij geloven in de naam Zijns Zoons Jezus Christus."
- (2) Hij nodigt u tot Zijn Christus de toevlucht te nemen; "Ziet Mijn Knecht, Die ik ondersteun, Mijn Uitverkorene in Dewelke Mijn ziel een welbehagen heeft. Ik heb Mijn Geest op Hem gegeven, Hij zal het recht den heidenen voortbrengen."
- (3) Hij bidt en smeekt u tot hem te vluchten: "Wij bidden u van Christus wege, alsof God door ons bade, laat u met God verzoenen."
- (4) Hij vermaant u vriendelijk, vanwege uw afkeringen, tot Hem de toevlucht te nemen: "O Mijn volk, wat heb Ik u gedaan! En waarmee heb Ik u vermoeid? Betuigt tegen Mij."
- (5) Hij verzekert u door Zijn belofte, dat u welkom zult zijn: "Die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen." Door Zijn eed: "Zo waarachtig als Ik leef, spreekt de Heere HEERE! Zo ik lust heb in de dood des goddelozen! Maar daarin heb Ik lust, dat de goddeloze zich bekere van zijn weg, en leeft."
- (6) Alle dingen in Zijn huis zijn gereed om u te ontvangen: "Alle dingen zijn gereed; komt tot de bruiloft."
- (7) Vliegt, de vensters zijn open, het hart van Christus staat open. Zijn armen zijn geopend en uitgestrekt. Zijn verbond is voor u geopend om het aan te grijpen.
- (8) Overweegt wat achter u is:
  - a. De duivel, als een briesende leeuw, zoekende u te verslinden.
  - b. De vloek van de verbroken wet achtervolgt u.
  - c. De toorn Gods is achter u. O! Wie kent de sterkte Zijns toorns?
- (9) Als u niet van de zonde weg vliegt bent u nergens veilig, noch in de hemel, noch op de aarde. "Want er is ook onder de hemel geen andere naam, die onder de mensen gegeven is, door welke wij moeten zalig worden. Hoe zullen wij ontvlieden, indien wij op zo grote zaligheid geen acht nemen? Als iemand de wet van Mozes heeft te niet gedaan, die sterft zonder barmhartigheid onder twee of drie getuigen. Hoeveel zwaarder straf meent u zal hij waardig geacht worden, die de Zoon van God vertreden heeft, en het bloed des Testaments onrein geacht heeft. daardoor hij geheiligd was, en de Geest der genade smaadheid heeft aangedaan."
- (10) De tijd van vliegen zal binnen een weinig tijd voorbij zijn. Er is geen ontvluchten uit de hel; daar zal niemand tot u komen, om u toe roepen: "Keert gijlieden weder tot de sterkte, gij gebondenen. Hij Die leeft in alle eeuwigheid, heeft Zijn hand opgeheven naar de hemel, en gezworen, dat daar geen tijd meer zal zijn. "Daarom, heden indien gij Zijn stem hoort, verhard uw harten niet."
- (11) Vliegt, of anders zult u uw ziel voor eeuwig verliezen: "Die gelooft zal niet verdoemd worden. Want wat baat het een mens, zo hij de gehele wereld gewint, en lijdt schade van zijn ziel? Of wat zal een mens geven tot lossing van zijn ziel?"

Tegenwerping. 1. *U beveelt ons te vliegen, doch waartoe dient dat, want u zegt ons, dat wij dood zijn in zonden?*

Antwoord.

Het is de eer van de soevereine genade, dat zij wonderen doet aan de doden. Ziet, wat Hij aan de dorre beenderen deed: (Ezech. 37:3, enz.) "Zullen deze beenderen levend worden?" Ja, als de Geest des Heeren daarin blaast. God heeft geboden. Profeteer over de dorre beenderen, en roep tot de doden, dat zij opstaan en vliegen; en daarom moeten wij dat doen. Indien God mij wilde gebieden, dat ik tot de bergen zou zeggen: Wordt opgeheven; en tot de rotsen, en bomen, en grashopen: Verhef u en leef; ik zou het doen, en ik zou geloven, dat God het zou doen geschieden.

Tegenwerping 2. Gij gebiedt mij te vliegen, doch helaas! Ik heb geen vleugels om te vliegen. "Och! Dat mij iemand vleugelen als ener duive gave, ik zou heen vliegen."

Antwoord.

Als er een wil is om te vliegen, en een hartelijke begeerte daartoe, dan hebt u vleugelen gekregen; en als u ook dat mist, bid dan om vleugelen van Hem, Die u gebiedt te vliegen, want Hij geeft de moeden kracht, en die de Heere verwachten zullen opvaren met vleugelen, gelijk de arenden.

Tegenwerping 3. Ik heb een last van zonden op mijn rug, ik kan niet opstijgen.

Antwoord.

"Werp uw zorg op de Heere," en als u niet kunt vliegen, rust dan met uw last op Hem; want het geloof is zowel een rusten, als een vliegen.

Tegenwerping 4. Christus is zo ver weg, dat ik Hem niet kan bereiken.

Antwoord.

Zeg dat niet, want Hij is nabij u. (Rom. 10:8) "Nabij u is het woord in uw mond en in uw hart. Dit is het woord des geloofs, hetwelk wij prediken."

Tegenwerping 5. Wanneer ik tracht te vliegen, trekken de duivel, en de wereld, en mijn hart mij weer terug in het slijk, en ik ben nog even ver als tevoren.

Antwoord.

Van dat ogenblik af, dat u tot Christus tracht te vliegen, zullen de duivel, de wereld en de verdorvenheid op u aanvallen, om u te verontrusten. Doch hoewel zij u menige slechte dienst mogen bewijzen, nochtans zullen zij u nooit uit Christus trekken, als u eens de toevlucht tot Hem hebt genomen. Christus zegt: "Niemand zal dezelve uit Mijn hand rukken; Mijn Vader, Die ze Mij gegeven heeft, is meerder dan allen, en niemand kan ze rukken uit de hand mijns Vaders." De vijand heeft al menige ruk aan Christus' duiven gedaan, doch zij zullen ze Hem nooit ontrukken.

Vraag. U zegt mij, dat ik als een duif in Christus en tot Zijn vensters moet vliegen. doch wilt u mij daaromtrent ook enige raad geven?

Antwoord.

- (1) Beschouw veel de heiligheid van de wet en van de Wetgever, want de wet is een tuchtmeester om ons tot Christus te brengen.
- (2) Ga veel het gevaar na waarin u verkeert, zolang u buiten Christus bent, want u bent reeds veroordeeld.
- (3) Bestudeer naarstig het Evangelie, Christus in Zijn Persoon, natuur en ambten; de vrijheid van het verbond, en de volheid en de gepastheid van het middel, dat het Evangelie bekend maakt.
- (4) Weest overreed van de gewilligheid van de Heere om u tot Zich in te nemen, aan Zijn vensters; Zijn ingewanden rommelen van barmhartigheid over zondaren.
- (5) Roep om het blazen van de wind van de Geest, opdat u daardoor aan het vliegen mag geraken, want Hij getuigt van Christus, en verenigt de zondaar met hem. Doe wat u kunt om tot Christus te komen door het venster van het gebed en van het geloof in het bidden; worstel, roep, zoek en klop, want dezulken zal opengedaan worden.

2^e De tweede soort tot wie ik iets zal zeggen zijn de gelovigen, die als een wolk en als duiven tot Christus' vensters gevlogen zijn.

1. Dankt de Heere, Die u raad gegeven heeft, en Die verhoed heeft, dat u in uw natuurstaat stil bent blijven zitten, binnen het baken van Zijn toorn, maar u door de verschrikkingen van Zijn wet heeft opgejaagd en u zelf aan Zijn vensters tot Zich heeft genomen. Zingt Zijn lof, zeggende: "Loof de Heere, mijn ziel, Hij heeft mij uit een ruisende kuil, uit modderig slijk opgehaald.'

2. Bent u tot Christus gevloeden? Blijft in Hem als in een herberg en woning; evenals de doodslager in de vrijstad moest blijven, nadat hij daarheen gevloeden was, en er niet mocht uitgaan zolang de Hogepriester leefde. Uw Hogepriester sterft nooit, en daarom moet u nooit, buiten uw evangelietoevlucht gevonden worden.

3. Bezoekt gedurig de vensters van Zijn instellingen, zowel de meer verborgen en afgezonderde vensters van gebed en overpeinzing; lezen; vasten; christelijke bijeenkomst; als die welke meer statig en openbaar zijn, zoals Woord en sacrament, wanneer u die kunt bijwonen. Daar voedert Christus Zijn duiven en onderhoudt Hij Zich met hen, en wanneer de openbare vensters gesloten of besmet zijn, of door vossen en roofvogels bezocht worden die de duiven verschrikken, verstrooien of verscheuren, begeeft u dan des te geduriger naar de meer afgezonderde of verborgen vensters.

4. Bent u naar Christus gevlogen als duiven tot hun vensters, en hebt u in Hem rust gevonden, ziet dan nooit om naar uw oude huizen en verblijven, uw toevluchten der leugens, noch ziet naar de algemene genade. Ziet nooit op een ledige belijdenis; hebt nooit weer te doen met de werken van de wet; zegt die allen voorgoed vaarwel.

5. Wanneer u, evenals de duif, iets komt oppikken, dat voor u op aarde nodig is, zit dan niet stil op de aarde, maar spoedt u weer tot uw vensters, en verheft u omhoog naar Christus. "Zoekt de dingen, die boven zijn, daar Christus is zittende aan de rechterhand Gods. Bedenkt de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn."

6. Nodigt anderen tot uw vensters waar u onthaald bent, en doet wat u kunt, om Christus en Zijn weg, en Woord en instellingen bij hen aan te bevelen. David zegt: "Smaakt en ziet, dat de Heere goed is."

7. Wanneer de Heere u van tussen de stenen en potten heeft weggenomen, en u gemaakt heeft als vleugelen ener duif, overdekt met zilver en geluven goud van Zijn Geest en gerechtigheid; O bevlekt dan uw vederen, niet, bezoedelt en bevuilt uw belijdenis niet met het vuil van de zonde. Gaat niet met de lieden van de wereld in de modder liggen: "Wordt deze wereld niet gelijkvormig, maar wordt veranderd door de vernieuwing uws gemoeds. Laat uw licht also schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken mogen zien, en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken."

8. Laten Gods duiven het zuivere en stromende water van het heiligdom drinken; ik bedoel, houdt u bij het zuivere Woord, de dienst en de ingestelde ordonnantiën, de rivier van de goddelijke waarheid, de evangelieler en dienst, die in de instellingen van het Evangelie worden uitgedeeld. Helaas! Er zijn vele hoeken van het land, waar de beekskens van deze rivier de stad Gods, in deze tijd, niet verblijden. De wateren zijn vuil gemaakt door de voeten van een stel huurlingen, indringers, bedorven en slappe leraars, die zich bij hen hebben ingedrongen; mensen, die onbedreven zijn in de wet, mensen, die de oprechte Geest van Christus missen, en daarom onbekwaam zijn Gods duiven te voederen. Laten Gods duiven zich hoeden voor hen, die de wateren van het heiligdom bemodderen, die de leer, tucht, dienst en regering van de

Kerk bederven, welke wij in deze landen gezworen hebben in hun zuiverheid te zullen handhaven en bewaren.

Ik eindig met de woorden van de apostel: (Filip. 3:1-3) "Voorts, mijn broeders, verblijdt u in de Heere. Wacht u (Eng. Overz.) voor de honden, wacht u voor de kwade arbeiders, wacht u voor de versnijding. Want wij zijn de besnijding, wij, die God in de Geest dienen, en in Christus Jezus roemen, en niet in het vlees betrouwen." Amen.